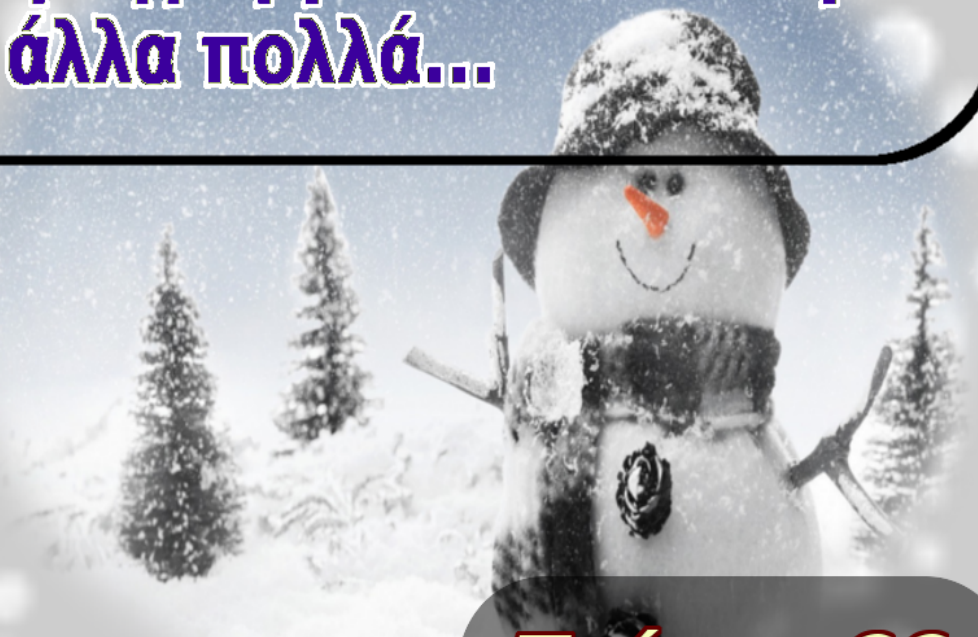

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΟ
ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Συνεργασίες εθελοντών
Άρθρα
Η Μαρέικε απαντά
Δελτία Τύπου
Τα προγράμματα του Κέντρου
Και άλλα πολλά...

Τεύχος 66

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Τεύχος: 66

Ιανουάριος 2017

Ιδιοκτήτης:

Στέεμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:

ypostirixigoneon@gmail.com

Εκδότης:

Στέεμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Ιστοσελίδα: www.kentro-aytismou.com

Επωνυμία: «Περί Αυτισμού»

Έδρα: Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά

Ετήσια συνδρομή: 25 ευρώ - **στο λογαριασμό 483-002121-042164 Alpha Bank (STEEMAN MARIA EUGENI KORN)**

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά, Τ.Κ. 55132

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

2310- 450941 & 6940402054

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η επικοινωνία και ο εγωκεντρισμός	2
Χαμόγελο, το καλύτερο αρωματικό χώρου	6
Παραμύθι, το τελευταίο κεφάλαιο	8
Αυτισμός	9
Δώσε στο παιδί λόγους να χαρεί	10
Η εμπειρία μιας μητέρας	12
Όμορφες σχολικές στιγμές	13
Τι είναι το οπτικό πρόγραμμα	15
Η θεραπεία μάς τραγουδάει υπέροχα	17
Son Rise ή ABA;	19
Σκέψεις και συναισθήματα εκπαιδευόμενων	21
Τα προγράμματα και οι δραστηριότητες του Κέντρου	25

Η επικοινωνία και ο εγωκεντρισμός

**Από την
Μαρέικε Στέεμαν-
Κοκκαλίδου**

Το μεγάλο θέμα στον αυτισμό είναι η επικοινωνία. Έχω γράψει πολλές φορές για αυτό και συνεχίζω να το κάνω! Ξέρω πως δεν είναι εύκολο να αλλάξει κανείς τον τρόπο που λειτουργεί. Ούτε είναι εύκολο να αποδεχόμαστε μια καινούρια πραγματικότητα, π.χ ότι το παιδί μας δεν έχει λόγο ακόμα. Γνωρίζω πως όλα θέλουν τον χρόνο τους και για αυτόν τον λόγο το θεωρώ σημαντικό να γράφω ξανά και ξανά για αυτό το τόσο σπουδαίο θέμα: η επικοινωνία με το αυτιστικό παιδί. Ίσως δεν ήσασταν έτοιμοι την προηγούμενη φορά που διαβάσατε ένα παρόμοιο άρθρο στο Περί Αυτισμού. Ίσως νιώθατε μεγάλη αντίσταση μέσα σας τότε. Ίσως νομίζατε εκείνη τη στιγμή πως αυτό δεν ισχύει για σας. Μπορεί να το δείτε με άλλο μάτι αυτή την φορά. Όπως δεχόμαστε το παιδί άνευ όρων, έτσι υπάρχει βεβαίως κατανόηση προς τους γονείς, όταν δεν μπορούν να εφαρμόσουν ακόμα αυτή τη γνώση στην καθημερινότητα τους.

Πιστεύω όμως ότι κάνουμε τη ζωή μας πιο ευχάριστη όταν σταδιακά αφομοιώνουμε τις έννοιες που αφορούν την επικοινωνία στον αυτισμό. Το να ξεκινήσουμε ένα νέο δρόμο, ένα εποικοδομητικό δρόμο με συγκεκριμένο στόχο, προσθέτει πολύ στην αισιοδοξία μας. Είναι σημαντικό να πιστεύουμε στα παιδιά μας!

Η επικοινωνία με το αυτιστικό παιδί περιέχει πολλά θέματα. Έχει να κάνει με τον τρόπο που λειτουργεί το ίδιο το παιδί, αλλά εξίσου έχει να κάνει με το πώς λειτουργούμε εμείς με το παιδί! Το παιδί χρησιμοποιεί αυτό που παρατηρεί γύρω του. Εφαρμόζει αυτό που νομίζει ότι είναι αποτελεσματικό για το συμφέρον του.

Εκεί είναι η ουσία που πρέπει να κατανοήσουμε πρώτα. Αν μαθαίνει πως η γκρίνια είναι αποτελεσματική για να πάρει αυτό που θέλει, θα γκρινιάζει. Αν ξέρει ότι χτυπώντας το κεφάλι του είναι αποτελεσματικό για εκείνο, αυτό θα κάνει.

Πρώτα από όλα χρειάζεται να δείχνουμε στο παιδί με κάθε ευκαιρία πόσο θέλουμε να επικοινωνούμε μαζί του! Αν οι γονείς σε πρώτη φάση δεν *επιδιώκουν* επικοινωνία με το παιδί, τότε το παιδί γιατί να προσπαθήσει κάτι που είναι ανούσια για εκείνο; Αν δεν λαμβάνει από το περιβάλλον του, ότι οι άνθρωποι γύρω του ενδιαφέρονται να μάθουν τι

ακριβώς επιθυμεί, και ότι το έχουν προτεραιότητα να καταλάβει το παιδί τι πρόκειται να συμβεί, πώς θα εισπράξει τη σημασία της επικοινωνίας;

Το αυτιστικό παιδί λειτουργεί με βάση το συμφέρον του. Αυτό συμβαίνει λόγω του εγωκεντρισμού του, που είναι το χαρακτηριστικό του αυτισμού. Όσο και να θέλουμε να αλλάξει αυτό, αν εμείς δεν του προσφέρουμε το βίωμα της κοινωνικότητας, δεν θα μειωθεί ο εγωκεντρισμός του. Μπορεί να θέλουμε να μάθει πολλές δεξιότητες, όπως διάφορα εκπαιδευτικά επιτεύγματα, αλλά ο εγωκεντρισμός του δεν μειωθεί με αυτές τις κλασσικές προσεγγίσεις. Με άλλα λόγια: το παιδί δεν γίνει πιο αμοιβαία!

Για να απλοποιούμε την επικοινωνία το πρώτο σκαλοπάτι είναι για το παιδί να μπορεί να εκφράσει τις ανάγκες του. Επείγει λοιπόν να του μάθουμε έναν τρόπο επικοινωνίας, που έχει νόημα για εκείνο ώστε να θέλει να το χρησιμοποιήσει. Ξεκινάμε λοιπόν από αυτό που του αρέσει πολύ, από κάτι που ζητάει συχνά. Μπορεί να είναι τροφή, αλλά ίσως είναι ένα παιχνίδι, μια δραστηριότητα ή ένα αντικείμενο. Ο σκοπός είναι το παιδί να ζητήσει το συγκεκριμένο πράγμα αποτελεσματικά, δηλ. με τέτοιο τρόπο που όλος ο κόσμος θα το καταλάβει.

Χρησιμοποιούμε εικόνες ή αντικείμενα για να πετύχουμε αυτό. Όλα τα παιδιά μπορούν να μάθουν να δώσουν μια κάρτα π.χ. για να πάρουν ένα πατατάκι. Αφού ακολουθούν το συμφέρον τους, εμείς το εκμεταλλευόμαστε αυτό για να επικοινωνήσουμε μαζί τους.

Μπορείτε να φανταστείτε πως κάθε πατατάκι συνοδεύει ένα ενθουσιασμό «πατατάκι!» και ένα μεγάλο χαρούμενο χαμόγελο από σας;; Εκτός από το πατατάκι το παιδί εισπράττει επίσης ότι το καμαρώνετε και το χαίρεστε, και αυτά είναι τα θεμέλια της προόδου!

Φυσικά δεν θα μείνουμε στα πατατάκια! Και επίσης τέτοιο σύστημα επικοινωνίας, όπως το PECS, δεν έχει να κάνει μόνο με το να ζητάει τα αυτονόητα. Αλλά του δίνει τη δυνατότητα να ζητήσει π.χ. να το κάνετε μπάνιο με σωστό τρόπο (εικόνα για μπάνιο ή ένα κομματάκι μπουρνούζι αν δεν ξεχωρίζει εικόνες), ώστε να μην χρειαστεί να βγάλει τα ρούχα του στο σαλόνι για να σας δείξει τι θέλει.

Πρέπει να καταλάβει ότι για να πάρει αυτό που επιθυμεί, είναι ανάγκη να πάει σ' έναν άνθρωπο, είτε να του δώσει κάτι (εικόνα ή αντικείμενο), είτε να του πει κάτι. Το να δώσει το κουτί με χυμό στη μητέρα για να το ανοίξει, δεν είναι η επικοινωνία που επιδιώκουμε. Δεν θα την χρειαστεί πια, όταν ξέρει μόνος του να το ανοίξει. Θα θέλαμε να δείξει με τον τρόπο του στην μητέρα ότι θέλει χυμό για να του το δώσει εκείνη.

Ο σκοπός είναι να μπορεί να σας δείξει τις ανάγκες του παντού, να γίνει αυτόνομο και να πάρει αξία, σαν άνθρωπος! Να μην εξαρτάται από σας ή να αναγκαστεί να κάνει ανεπιθύμητες συμπεριφορές, επειδή οι γονείς δεν του έδειξαν έναν πιο αποτελεσματικό τρόπο επικοινωνίας.

Είμαι σίγουρη πως οι γονείς κουφών παιδιών μαθαίνουν την νοηματική γλώσσα για να επικοινωνούν αποτελεσματικά με τα παιδιά τους για να διευκολύνουν το παιδί και τον εαυτό τους. Είναι σημαντικό τα παιδιά να νιώθουν ότι οι γονείς τα καταλαβαίνουν.

Αλλά ταυτόχρονα, πόσο οι γονείς δείχνουν στο παιδί τους σεβασμό αν εφαρμόζουν ένα σύστημα με εικόνες ή αντικείμενα για να κάνουν το παιδί να καταλάβει τι πρόκειται να γίνει.

Πολλοί γονείς υποτιμούν τα παιδιά τους πολύ, νομίζοντας πως το παιδί τους δεν θα μπορέσει να καταλάβει κάτι τέτοιο. Όλα τα παιδιά έχουν ικανότητες, αν δεν είναι με τον έναν τρόπο, τότε με άλλο τρόπο.

Το συγκρίνω με την φάση ενός μωρού, που αρχίζει να περπατάει. Ξαφνικά οι γονείς το βλέπουν πιο μεγάλο και έχουν αμέσως περισσότερες απαιτήσεις. Περιμένουν πιο πολλά από αυτό, γιατί μεγάλωσε! Το ίδιο ισχύει για το αυτιστικό παιδί. Όσο δεν μιλάει και δεν έχει ένα τρόπο να ζητήσει αυτό που θέλει, το θεωρούν ουσιαστικά κατώτερο, ανάξιο, ανίκανο. Δεν συμμετέχει στην οικογένεια, όπως θα μπορούσε.

Εύχομαι τα λόγια μου να είναι ένα κίνητρο για σας να δείτε την επικοινωνία με άλλο μάτι. Στα επόμενα τεύχη θα αναπτύξω άλλες πλευρές της επικοινωνίας με το αυτιστικό παιδί.

Το πιο βαθύ επίπεδο επικοινωνίας δεν είναι
η επικοινωνία, αλλά η σύνδεση,
χωρίς λέξεις, χωρίς μορφή.

Thomas Merton

Έχω πολλά προβλήματα στη ζωή μου,
αλλά τα χείλη μου δεν το ξέρουν - χαμογελάνε πάντα.

Charlie Chaplin

Τα προβλήματα τα λύνεις αφήνοντας
να παίζει η ψυχή σου.

Bill Watterson

Αν κάτι δεν είναι πρόκληση
για σένα, τότε
δεν θα σε αλλάξει!

Αγάπησε τη ζωή που ζεις.
Ζήσε τη ζωή που αγαπάς.

Bob Marley

ΧΑΜΟΓΕΛΟ: ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΡΩΜΑΤΙΚΟ ΧΩΡΟΥ

Πανικός, φόβος, στεναχώρια, λύπη, ντροπή είναι μερικές λέξεις που μπορούν να αποτυπώσουν τον ψυχικό κόσμο των γονιών, λέξεις που πετούν ελεύθερες, ανενόχλητες χωρίς να βρίσκεται κάποιος από την οικογένεια για να τις απομακρύνει. Βασικός πρωταγωνιστής το παιδί που διαγνώστηκε με αυτισμό. Και ο « κομπογιαννίτης», λέμε τώρα, ειδικός που έκανε μια διάγνωση της κακιάς ώρας ότι το παιδί έχει αυτισμό.

Άρα έχουμε να κάνουμε με δύο ανθρώπους που είναι υπαίτιοι για όλες τις λέξεις που πετούν ανεξέλεγκτες σε κάθε γωνιά του σπιτιού. Βρίσκοντας λοιπόν τους δύο «ενόχους» πρέπει να αποδώσουμε και τις κατάλληλες ποινές όπως γίνεται σε κάθε ευνομούμενο κράτος. Η πρώτη «ποινή» για το παιδί είναι η μη ουσιαστική ενασχόληση μαζί του. Εντάξει βέβαια μη τα θέλουμε και όλα δικά μας οι τηλεοράσεις γιατί υπάρχουν; Όσον αφορά τον ειδικό που έκανε την διάγνωση προφανώς δεν ξέρει τίποτα, πάμε σε άλλο καλύτερο.

Αυτός είναι ο εύκολος δρόμος. Ο πιο σύντομος και κοντινός όχι όμως απαραίτητα και ο σωστός. Καλός ο πανικός, ο φόβος, η στεναχώρια, η λύπη αλλά η ψυχραιμία, το θάρρος, η αισιοδοξία, η χαρά είναι ακόμα καλύτερα. Οι λέξεις αυτές ομορφαίνουν κάθε γωνιά του σπιτιού. Το παιδί νοιώθει ευχάριστα και πιο όμορφα σε τέτοιο οικογενειακό περιβάλλον.

Η ειλικρινής και συχνή επικοινωνία με την ομάδα των ειδικών που ασχολούνται με το παιδί και η κατά γράμμα υλοποίηση του προγράμματός, είναι το κλειδί για να υπάρξει ορατή βελτίωση και ουσιαστική πρόοδος. Απαραίτητη προϋπόθεση σε όλα είναι η υπομονή και η πίστωση χρόνου στους ειδικούς που ασχολούνται με το παιδί. Όπως επίσης η υπομονή και η ουσιαστική ενασχόληση με το παιδί είναι επιτακτική ανάγκη.

Πρέπει να γίνεται αβίαστα, καθημερινά με την αγάπη να αποτυπώνεται στα μάτια μας. Γιατί τα μάτια μας βλέπει το παιδί και καταλαβαίνει την εκάστοτε ψυχική μας διάθεση. Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε με βεβαιότητα ότι το καλύτερο αρωματικό χώρου δεν είναι άλλο από το χαμόγελο. Γιατί αυτή η μικρή παραμόρφωση του προσώπου μας παραμορφώνει προς το καλύτερο την ψυχική διάθεση του παιδιού.

Παραμύθι, το κουκί και το ρεβίθι...

*Ένα συναρπαστικό παραμύθι σε συνέχειες
από τον Κωνσταντίνο Φασουλά.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΤΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ – THE HAPPY END

Την επόμενη μέρα ο Όλιβερ και ο Ρούντι έπαιζαν στον κήπο.

❖ Τι ωραία που περνάμε! Είπε γεμάτος χαρά ο Ρούντι.

❖ Δίκιο έχεις! Είπε ο Όλιβερ.

Ξαφνικά ένας σκύλος τους είδε και άρχισε να τρέχει προς αυτούς.

❖ Ρούντι, ο σκύλος αυτός μου θυμίζει κάτι. Είπε ο Όλιβερ.

Όταν ο «παράξενος» σκύλος έφτασε κοντά τους ο Όλιβερ τον παρατήρησε προσεχτικά. Ξαφνικά είδε ένα σημάδι που είχε ο σκύλος στο δεξί του πόδι και τότε θυμήθηκε τα λόγια της μητέρας του: «Ο μπαμπάς σου έχει ένα σημάδι στο δεξί του πόδι όπως και εσύ».

❖ Μπ...μπ...μπαμπά; Ξεφώνισε.

❖ Όλιβερ! Επιτέλους σε βρήκα είπε ο μπαμπάς του.

Και μετά γιος και πατέρας αγκαλιάστηκαν σφιχτά. Και έτσι ο μπαμπάς του Όλιβερ έμεινε μαζί τους. Όλοι ήταν χαρούμενοι! Από εκείνη την ημέρα ο Όλιβερ έκανε τα πάντα με τον πατέρα του. Έπαιζαν, έτρωγαν, έκαναν βόλτες στην παραλία και δεν ξαναχωρίστηκαν. Και όλοι μαζί ήταν μια αγαπημένη οικογένεια.

ΤΕΛΟΣ – THE END

ΑΥΤΙΣΜΟΣ

Μία λέξη που δε θέλουμε να πούμε ή να ακούσουμε όταν πρόκειται για το παιδί μας. Μόνο στο άκουσμα της λέξης οι γονείς διακατέχονται από συναισθήματα φόβου, άρνησης, θλίψης, γιατί να συμβαίνει αυτό σε εμάς.

Σ' αυτό το σημείο είναι απαραίτητο να απευθυνθούν στο κατάλληλο άτομο που θα τους καθοδηγήσει στο τι πρέπει να κάνουν. Σ' ένα παιδί με αυτισμό έχουμε να αντιμετωπίσουμε την αισθητηριακή διαταραχή και την έλλειψη κοινωνικότητας. Επίσης χρησιμοποιούμε κάποιες τεχνικές για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε το παιδί αλλά και να μάθουν και οι γονείς τι πρέπει να κάνουν. Μία από τις τεχνικές που είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε είναι ότι το αυτιστικό παιδί πρέπει να έχει τον έλεγχο γιατί αλλιώς νιώθει ότι το πιέζουμε. Παίζουμε ότι θέλει το παιδί, δεν εκφέρουμε εντολές, παρακολουθούμε τι κάνει και κάνουμε αυτό που κάνει.

Π.χ ο Ορέστης αρέσκεται να παίζει με την μπάλα. Του αρέσει να κάνει πίσω-μπρος με την μπάλα ελέγχοντας ο ίδιος το σώμα του και μη

αφήνοντας το να πέσει μπρος τα πίσω κρατώντας τα γόνατα του. Τον ρωτάμε: θέλεις να συνεχίσουμε; Σου αρέσει να το ξανακάνουμε; Δεν το πιέζουμε, τον αφήνουμε να μας δείξει αυτός τι θέλει. Πολλές φορές έρχεται ο ίδιος από μόνος του με την μπάλα και περιμένει να το ξανακάνουμε βλέποντας μας στα μάτια ή χαμογελώντας. Νομίζω αυτή η έκφραση του είναι το καλύτερο δώρο που παίρνει κάποιος και ιδίως αν απαντήσει και με μια λέξη όπως ΝΑΙ. Είναι το μεγαλύτερο κατόρθωμα που έχει επιτύχει.

ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Χρύσα Τσελέπη, Εκπαιδευόμενη

ΔΩΣΕ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΧΑΡΕΙ!

Πολλές φορές μαθαίνουμε από γονείς πως το αυτιστικό παιδί στο σπίτι μοιάζει στεναχωρημένο, θλιμμένο, παθητικό καθώς ακόμα και ότι βάζει τα κλάματα συχνά χωρίς συγκεκριμένο λόγο. Όταν όμως το παιδί έρχεται σε εμάς αντικρίζουμε μια διαφορετική εικόνα. Το παιδί τις περισσότερες φορές είναι ενεργητικό και χαρούμενο, ενώ σπάνια θα το δούμε να κλαίει. Ακόμα και αν δεν έρθει χαρούμενο από την αρχή, κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού σίγουρα θα αλλάξει η διάθεσή του. Επομένως, υποθέτουμε πως υπάρχει διαφορά σε αυτά τα δύο πλαίσια, η οποία διαφορά προκαλεί και την αλλαγή της στάσης και της συμπεριφοράς του παιδιού.

Το παιδί μπορεί να είναι θλιμμένο στο σπίτι γιατί πιθανόν αντιλαμβάνεται το κλίμα και την πίεση που επικρατεί, τον πανικό που νιώθουν οι γονείς γιατί η κατάσταση του παιδιού τους κάνει να νιώθουν άσχημα ή ακόμα και ντροπή. Δεν περνά απαρατήρητο από το παιδί το γεγονός ότι οι γονείς δεν αισθάνονται περήφανοι για αυτό, καθώς και ότι δεν χαίρονται μαζί του. Βλέπει ότι δεν γίνεται προσπάθεια να το πλησιάσουν ουσιαστικά και να επικοινωνήσουν μαζί του όπως πρέπει. Όλα αυτά επιβαρύνουν την κατάσταση, το παιδί μπορεί να νιώθει μόνο και χωρίς κατανόηση. Δεν έχει κίνητρο για να είναι χαρούμενο, και αφού δεν βλέπει προσπάθεια από την άλλη πλευρά αυτό γιατί να προσπαθήσει;

Αντίθετα, στο δωμάτιο παιχνιδιού από την πρώτη στιγμή είναι φανερή η αποδοχή άνευ όρων, η αγάπη μας, η χαρά μας και η προσπάθεια μας για επικοινωνία με τους δικούς του όρους και στον δικό του κόσμο. Δεν θέλουμε καθόλου να το αλλάξουμε, του δείχνουμε πως είμαστε εντάξει με ό,τι κάνει και το αγαπάμε για αυτό ακριβώς που είναι. Χαιρόμαστε και το κάνουμε φανερό με ό,τι μικρό ή μεγάλο πετυχαίνει, όσο ασήμαντο κι αν είναι αυτό για τα δικά μας δεδομένα. Το παιδί βιώνει κοινωνικότητα. Χαίρεται γιατί αντιλαμβάνεται την προσπάθειά μας, μαθαίνει ότι μπορεί να πάρει χαρά από τους άλλους, αλλά και κάτι πολύ σημαντικό για την αυτοεικόνα του, ότι και οι άλλοι μπορούν να χαίρονται μαζί του.

Όποιον άνθρωπο τριγύρω σου και να ρωτήσεις, εύκολα θα διαπιστώσεις ότι έχει ανάγκη από αγάπη και αποδοχή για ό,τι κάνει και για αυτό που είναι, πόσο μάλλον ένα αυτιστικό παιδί. Η αίσθηση της αγάπης είναι το πρώτο σκαλοπάτι της κοινωνικότητας. Πλησίασε το παιδί με κατανόηση και χαρά, χωρίς απελπισία και απόπειρες αλλαγής. Γίνε η όαση μέσα στην απέραντη έρημο η οποία το περιτριγυρίζει. Δώσε στο παιδί λόγους για να χαρεί και αυτό θα σου ανοίξει διάπλατα τις πόρτες του δικού του κόσμου, έτσι θα ξεκινήσει ένα όμορφο ταξίδι με αρκετές δυσκολίες αλλά ακόμα περισσότερες χαρές!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΣΠΑΛΗ

*Μην επιλέγεις με το μυαλό σου
αλλά με την καρδιά σου.*

*Το μυαλό σου υπάρχει για να
καταλαβαίνεις τις επιλογές,
όχι για να τις κάνεις.*

Ton Van Der Kroon

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Χάρη στην ανάγκη που αντιλήφθηκα να πλησιάζω τον γιο μου, έκανα προσπάθειες με τα χρόνια και επιτέλους κατάφερα να ακουμπήσω στη ψυχή του. Κέρδισα την καρδιά του. Δεν πίστευα ποτέ ότι θα γινόταν αυτό. Δεν πίστευα στον εαυτό μου.

Πήγα να τον πάρω από την απογευματινή απασχόληση και τον είδα αναστατωμένο συναισθηματικά. Στο παρελθόν δεν μπορούσα να κάνω κάτι. Σταδιακά θα αυξανόταν ο εκνευρισμός του και θα ξεσπούσε σε αντικείμενα και με άγριες φωνές. Τώρα, εκείνη τη στιγμή τον αγκάλιασα, ακούμπησα το σώμα του στο δικό μου, τον κοίταξα με αγάπη στα μάτια του, στην ψυχή του, με πολλή αγάπη και σίγουρα του έδωσα να καταλάβει ότι εγώ είμαι εδώ γι' αυτόν, λέγοντας του: «Τι έχεις αγόρι μου, τι σε αναστάτωσε;» Αμέσως ανακουφίστηκε σαν μαγικό ραβδάκι και ηρέμησε.

Πήρα πολύ δύναμη από αυτό το περιστατικό, ανέβηκε η αυτό-εκτίμησή μου και ασφαλώς η εκτίμηση του Παναγιώτη προς το πρόσωπό μου.

Γεωργία Σταυρουλάκη

*Έχω πολλά προβλήματα
στη ζωή μου,
αλλά τα χείλη μου δεν
το ξέρουν.*

Χαμογελάνε πάντα.

Όμορφες σχολικές στιγμές.....

Πρώτη ημέρα της νέας σχολικής χρονιάς. Το σχολείο πλημμυρίζει με πρόσωπα οικεία, γνώριμα από το παρελθόν αλλά και άλλα καινούργια. Νέοι μαθητές, νέοι γονείς, νέοι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί. Οι συστάσεις γίνονται, οι πρώτες απόπειρες για γνωριμία πραγματοποιούνται μέσα σε θετική και χαλαρή ατμόσφαιρα.

Μια νέα συνάδελφος μου τραβάει την προσοχή. Κάτι μου θυμίζει, αλλά δεν μπορώ να προσδιορίσω τι ακριβώς. Πρόκειται για μια όμορφη νέα κοπέλα με μακριά ξανθά μαλλιά, μοντέρνα ρούχα, έντονα αξεσουάρ, σαφώς επηρεασμένη από τις προταγές της μόδας.

Λίγες μέρες αργότερα στα πλαίσια της διαδικασίας προσαρμογής των μαθητών στο σχολικό περιβάλλον φτιάχνω ένα ντοσιέ με τις φωτογραφίες και τα ονόματα των εκπαιδευτικών του σχολείου, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η γνωριμία μεταξύ μας. Δουλεύοντας με την Ιωάννα, μια 12χρονη μαθήτρια που έχει διαγνωσθεί με αυτισμό, πάνω στις φωτογραφίες των εκπαιδευτικών, διεξάγεται ο εξής διάλογος:

- Ποια είναι αυτή, Ιωάννα;
- Η κα. Κατερίνα.
- Ποια είναι αυτή, Ιωάννα;
- Η κα. Μαρία.
- Ποια είναι αυτή, Ιωάννα;
- Η κα. Κωνσταντίνα.

Όταν φτάσαμε στη φωτογραφία της εν λόγω δασκάλας, την ρωτάω:

- Ποια είναι αυτή, Ιωάννα;

Κι εκείνη αμέσως απαντά:

- Η κα. Μπάρμπι !

Έμεινα άναυδη! Η Ιωάννα είχε τόσο δίκιο! Η συγκεκριμένη δασκάλα έμοιαζε όντως πάρα πολύ στην συγκεκριμένη κούκλα, κάτι που εγώ τόσο καιρό δεν είχα αντιληφθεί. Η Ιωάννα όμως με την καλή οπτική αντίληψη και παρατηρητικότητα που διαθέτει,

κατάφερε να ταυτίσει το συγκεκριμένο πρόσωπο με εκείνο της Μπάρμπι, με το οποίο προφανώς έρχεται τακτικά σε επαφή είτε μέσα από τις ταινίες που παρακολουθεί στην τηλεόραση είτε μέσα από το παιχνίδι της με τις κούκλες. Μετέφερε μια πληροφορία από τον δικό της εσωτερικό κόσμο και την χρησιμοποίησε θετικά.

Μετά το αρχικό σοκ η αντίδρασή μου ήταν να ξεσπάσω σε γέλια και να επιβραβεύσω την υπέροχη μαθήτριά μου με μια ζεστή αγκαλιά!

Μαρία Κομνηνού, Ψυχολόγος

Τι είναι το οπτικό πρόγραμμα;

Ένα οπτικό πρόγραμμα είναι μια οπτική αναπαράσταση του τι πρόκειται να συμβεί όλη την ημέρα ή μέσα σε μια εργασία ή δραστηριότητα.

Πότε είναι χρήσιμο;

Ένα οπτικό πρόγραμμα είναι χρήσιμο για την κατάτμηση μιας εργασίας που έχει πολλά βήματα για να διασφαλιστεί η διδασκαλία και η τήρηση αυτών των βημάτων. Είναι επίσης χρήσιμο στη μείωση του άγχους και της ακαμψίας γύρω από τις μεταβάσεις της επικοινωνίας, όταν ορισμένες δραστηριότητες θα συμβούν όλη την ημέρα ή κάποιες ώρες της ημέρας.

Πώς μπορώ να το διδάξω και να το χρησιμοποιήσω;

Αφού ο μαθητής σας έχει καταλαβαίνει την έννοια της αλληλουχίας δραστηριοτήτων μέσω της χρήσης του πίνακα «Πρώτα – Μετά», μπορείτε να αναπτύξετε ένα πιο πολύπλοκο χρονοδιάγραμμα για μια σειρά από δραστηριότητες κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Αποφασίστε τις δραστηριότητες που θα παρουσιάζονται με εικόνες στο πρόγραμμα. Επιλέξτε δραστηριότητες που πραγματικά θα συμβούν στη συγκεκριμένη σειρά. Προσπαθήστε να αναμίξετε προτιμώμενες δραστηριότητες με μη - προτιμώμενες.

Βάλτε στο πρόγραμμα τα οπτικά εφέ (π.χ. φωτογραφίες, σχέδια, γραπτές λέξεις) που δείχνουν τις δραστηριότητες που έχετε εντοπίσει. Το πρόγραμμα μπορεί να είναι κινητό, για παράδειγμα, σε ένα πρόχειρο, ή μπορεί να στερεωθεί σε μια μόνιμη θέση, όπως στο ψυγείο για το σπίτι ή στον τοίχο για τη σχολική αίθουσα.

Ο μαθητής θα πρέπει να είναι σε θέση να δει το πρόγραμμα πριν από την έναρξη της πρώτης δραστηριότητας σχετικά με το χρονοδιάγραμμα. Θα πρέπει να είναι συνέχεια ορατό από το παιδί κατά τη διάρκεια των υπόλοιπων δραστηριοτήτων.

Όταν έρθει η ώρα για μια δραστηριότητα σχετικά με το χρονοδιάγραμμα να πραγματοποιηθεί, δώστε στο παιδί μια σύντομη, προφορική οδηγία. Για παράδειγμα, ας πούμε «Έλεγξε το χρονοδιάγραμμα». Αυτό βοηθά το παιδί σας να εστιάσει την προσοχή στην επόμενη δραστηριότητα.

Αρχικά, μπορεί να χρειαστεί να καθοδηγήσετε σωματικά το παιδί να ελέγξει το πρόγραμμα (π.χ. ήπια καθοδήγηση από τους ώμους και δείξτε στο παιδί την επόμενη

δραστηριότητα σχετικά με το χρονοδιάγραμμα). Σταδιακά μπορείτε να μειώσετε τις φυσικές παρεμβάσεις όταν το παιδί σας αρχίζει να χρησιμοποιεί το πρόγραμμα πιο ανεξάρτητα.

Όταν ένα έργο έχει ολοκληρωθεί, ζητήστε από το παιδί να ελέγξει το χρονοδιάγραμμα πάλι, με τη χρήση της διαδικασίας που περιγράφηκε παραπάνω, και τη μετάβαση στη επόμενη δραστηριότητα.

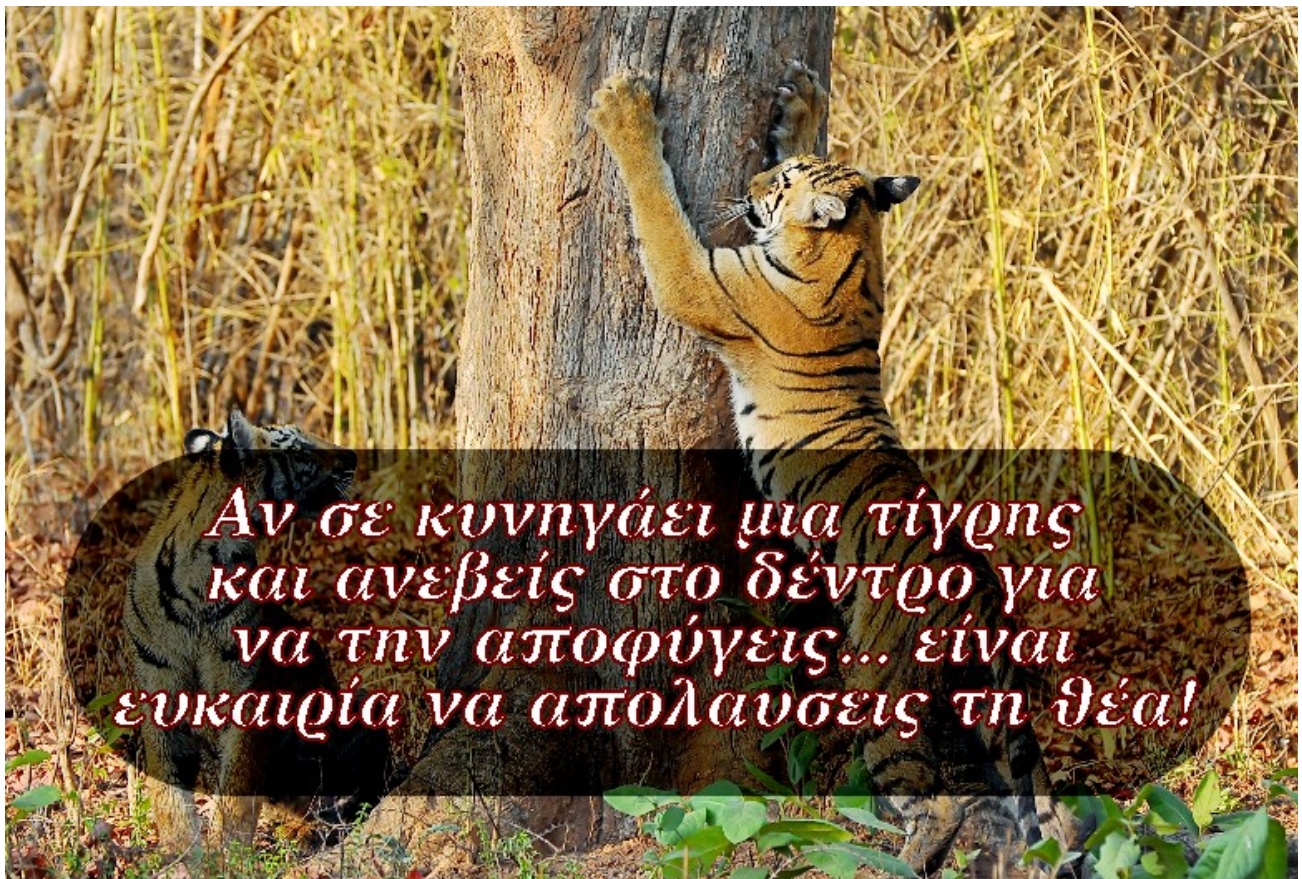
Χρήσιμες είναι οι παρακάτω ιστοσελίδες για να δημιουργήσετε το δικό σας οπτικό πρόγραμμα:

<http://www.do2learn.com/>

<http://card.ufl.edu/content/visual.html>

<http://www.kidaccess.com/index.html>

Μαρία Γκουγκούμη
grafwnimata.gr

*Αν σε κυνηγάει μια τίγρης
και ανεβείς στο δέντρο για
να την αποφύγεις... είναι
ευκαιρία να απολαύσεις τη θέα!*

Η θεραπεία μάς «τραγουδάει» υπέροχα..

Η Μουσικοθεραπεία είναι η συστηματική θεραπευτική προσέγγιση που αξιοποιεί τη μουσική για τη φροντίδα της ψυχικής, πνευματικής και σωματικής υγείας. Η δυνατότητα να εκτιμούμε και να ανταποκρινόμαστε στη μουσική είναι μια εγγενής ποιότητα της ανθρώπινης φύσης που κάθε άνθρωπος μπορεί να αξιοποιήσει ανεξάρτητα από τις δυσκολίες του.

Οι στόχοι που έχουμε σε μια μουσικοθεραπευτική διαδικασία δεν είναι μουσικοί αλλά θεραπευτικοί. Η μουσικοθεραπεία απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες, από βρέφη έως υπερήλικες. Ανάλογα την ηλικία, το θεραπευτικό αίτημα, τους στόχους και την προτίμηση, μπορεί να εφαρμοστεί με διαφορετικούς τρόπους και τεχνικές, πολλές φορές και συνδυαστικά. Εφαρμόζεται σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο, και σε οποιαδήποτε ψυχοσωματική κατάσταση, παράλληλα ή ανεξάρτητα από άλλες μορφές θεραπείας. Η διάρκεια των συνεδριών είναι από 30 έως 60 λεπτά

Είναι η μουσικοθεραπεία κατάλληλη για τον αυτισμό; Έχει παρατηρηθεί πως τα άτομα με αυτισμό συχνά παρουσιάζουν έντονο ενδιαφέρον και ανταπόκριση στη μουσική. Έτσι, η μουσική είναι ένα πολύ καλό εργαλείο για να δουλέψει κανείς μαζί τους. Η μουσικοθεραπεία μπορεί να ακουμπήσει τα πιο καίρια σημεία αυτής της διαταραχής και να συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση βασικών δεξιοτήτων.

Η μουσική προσφέρει κίνητρο και αποτελεί μια φυσική ενίσχυση καθώς τα παιδιά με αυτισμό ανταποκρίνονται σε αυτήν με έναν τρόπο πολύ φυσικό. Είναι απολαυστική και μπορεί να προσφέρει θετικές εμπειρίες σε ατομικό και οικογενειακό επίπεδο. Συνεδρίες μουσικοθεραπείας με παιδιά και τις μητέρες τους μπορούν να είναι εξίσου ευεργετικές και για τους δύο.

Η μουσικοθεραπεία ενεργοποιεί και αναπτύσσει πολλαπλές αναπτυξιακές δυσκολίες την ίδια στιγμή. Για παράδειγμα, την ίδια

στιγμή όπου μέσα από μια δραστηριότητα οξύνεται η λεκτική ανταπόκριση, ταυτόχρονα ενισχύεται η βλεμματική επαφή, ο σωματικός συντονισμός, η λεπτή κινητικότητα και η συναισθηματική έκφραση.

Τα μουσικά στοιχεία και η δομή της μουσικής προσφέρουν στα άτομα με αυτισμό μια αίσθηση ασφάλειας και οικειότητας μέσα στο μουσικοθεραπευτικό πλαίσιο. Αυτό είναι αναγκαίο και ενθαρρυντικό για την επίτευξη περαιτέρω στόχων.

Το ρυθμικό στοιχείο της μουσικής έχει την ιδιότητα να οργανώνει τα αισθητηριακά συστήματα των παιδιών με αυτισμό παρέχοντας μία πολύ-αισθητηριακή διέγερση (όραση, ακοή, αφή).

Κατά τη διάρκεια της μουσικής δημιουργίας εμπλέκονται πολλές από τις βασικές λειτουργίες της κοινωνικής αλληλεπίδρασης, της επίγνωσης του εαυτού καθώς και της σχέσης του εαυτού μας με τους άλλους. Στη μουσικοθεραπεία χρησιμοποιούνται συχνά: η εναλλαγή σειράς, η μίμηση, το καθρέφτισμα, η ακρόαση, η αμοιβαιότητα και γενικά η ανταπόκριση σε ένα άλλο άτομο.

Με τον τρόπο αυτό, τα βασικά αυτά στοιχεία της θεραπευτικής διαδικασίας αποτελούν και τη βάση των κοινωνικών και επικοινωνιακών δεξιοτήτων μας. Είναι επομένως σημαντικές δεξιότητες για τον άνθρωπο και μπορούν να οξυνθούν και να αναπτυχθούν μέσα από τη μουσικοθεραπευτική διαδικασία.

«Τα λόγια πετούν, όταν αναλαμβάνει η ψυχή, η μουσική και ο στίχος»

Όλια Παμπουκίδου
Ψυχολόγος - Μουσικοθεραπεύτρια
olympiapampoukidou@gmail.com

Son Rise ή ABA;

Το Πρόγραμμα "Son-Rise" διδάσκει ένα συγκεκριμένο και ολοκληρωμένο σύστημα θεραπείας και εκπαίδευσης, το οποίο σχεδιάστηκε για να βοηθήσει τις οικογένειες και όσους φροντίζουν τα παιδιά να καταστήσουν ικανά τα παιδιά προκειμένου να βελτιωθούν σε όλες τις περιοχές, της μάθησης, ανάπτυξης, επικοινωνίας και απόκτησης δεξιοτήτων. Προσφέρει εκπαιδευτικές τεχνικές, στρατηγικές και αρχές για το σχεδιασμό, την εφαρμογή και τη διατήρηση ενός προγράμματος ενθαρρυντικού, πολύ ενεργητικού, εξατομικευμένου, με έδρα το σπίτι και έχοντας ως κέντρο το παιδί.

Το πρόγραμμα ABA - Lovaas (μεταφράζεται "Εφαρμοσμένη Ανάλυση Συμπεριφοράς" του Καθηγητή Λόβας, προφέρεται δε: Άμπα ή Έι Μπι Έι) αποτελεί μία ευρέως διαδεδομένη πρώιμη εντατική παρέμβαση σε παιδιά με αυτισμό. Από αυστηρά ατομικό, αρχικά, το πρόγραμμα στοχεύει στη γενίκευση των γνώσεων με τη βοήθεια των γονέων ενώ αργότερα συνεχίζεται στο σχολείο.

Παρακάτω παρουσιάζονται οι διαφορές ανάμεσα στο πρόγραμμα Son – Rise και ABA.

Son – Rise πρόγραμμα	ABA
- Αναπτύχθηκε από γονείς για γονείς.	- Αναπτύχθηκε από έναν γιατρό για θεραπευτές.
- Ο αυτισμός είναι μια κοινωνική διαταραχή, διαταραχή στην επικοινωνία με τους άλλους.	- Ο αυτισμός είναι μια διαταραχή συμπεριφοράς, ορισμένες συμπεριφορές πρέπει να εξαλειφθούν.
- Το πρόγραμμα εστιάζει γύρω από το παιδί.	- Το πρόγραμμα εστιάζει στη συμπεριφορά: ενδυναμώνει θετικές συμπεριφορές και μειώνει αρνητικές/ ανεπιθύμητες συμπεριφορές.
- Δεν υπάρχει ακατάλληλη συμπεριφορά. Κάθε συμπεριφορά είναι χρήσιμη για το παιδί. Οι ενήλικες πρέπει να συμμετάσχουν στον κόσμο του παιδιού προτού το παιδί γίνει μέρος του κόσμου των ενηλίκων.	- Οι ακατάλληλες συμπεριφορές επηρεάζουν την ικανότητα του ατόμου να επικοινωνήσει και πρέπει να απαλειφθούν.

- Εστιάζει στη θέληση του παιδιού να αλληλεπιδράσει και να δημιουργήσει δεσμούς με τους άλλους.	- Χρησιμοποιεί κάθε παιδί κατάλληλες συμπεριφορές για ποικίλες καταστάσεις.
- Συμμετοχή στον κόσμο του παιδιού πρώτα καθώς το παιδί δεν καταλαβαίνει το δικό μας κόσμο.	- Χρησιμοποιεί στοιχεία για να μειώσει ή να σβήσει διεγερτικές συμπεριφορές.
- Ξεκινά από την κινητοποίηση του παιδιού, εξαπλώνεται στο παιχνίδι από τη δική του θέληση και προωθεί τη γενίκευση της συμπεριφοράς.	- Χρησιμοποιεί δομημένες τεχνικές και επανάληψη για να διδάξει τα βήματα για να εκτελέσει το παιδί δραστηριότητες χρησιμοποιώντας εντολές συμπεριφοράς.
- Ενθαρρύνει τον αυθορμητισμό.	- Ενθαρρύνει δομημένες συμπεριφορές.
- Δίνει αξία στην ικανότητα του παιδιού να είναι ευέλικτο με τους ήχους, τα παιχνίδια, το πρόγραμμα.	- Δίνει αξία στη μείωση του άγχους από απρόβλεπτες καταστάσεις δημιουργώντας ένα πολύ δομημένο περιβάλλον.
- Εστιάζει στην κοινωνική ανάπτυξη.	- Εστιάζει στην ακαδημαϊκή επιτυχία.
- Οι γονείς θεωρούνται διευθυντές του προγράμματος.	- Οι γονείς θεωρούνται υποστηρικτές παρατηρώντας και μαθαίνοντας τις αρχές του ABA.
- Ρυθμίζει το περιβάλλον ώστε να είναι απαλλαγμένο από στοιχεία που προκαλούν υπερδιέγερση.	- Οι αισθητηριακές πληροφορίες δεν προβλέπονται.

Μαρία Γκουγκούμη
Ειδική Παιδαγωγός
grafwnimata.gr

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Ονομάζομαι Ελευθερία. Αποφοίτησα το καλοκαίρι από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Α.Π.Θ. και αυτόν τον χρόνο συμμετέχω ως εκπαιδευόμενη στο πρόγραμμα θεραπευτικού παιχνιδιού για αυτιστικά παιδιά. Έμαθα για αυτό μέσα από ένα σεμινάριο που παρακολούθησα και χωρίς δεύτερη σκέψη αποφάσισα ότι θα το κάνω.

Αφού πραγματοποιήσαμε τις πρώτες μας συναντήσεις και πήραμε τις πολύ χρήσιμες πληροφορίες και συμβουλές της κυρίας Κοκκαλίδου, ήρθε η στιγμή να περάσουμε στην πράξη και να παίξουμε και εμείς οι ίδιοι θεραπευτικά με τα παιδιά.

Η δική μου, λοιπόν, πρώτη εμπειρία έλαβε χώρα μια Παρασκευή πρωί στο Κέντρο Αυτισμού όπου συνάντησα τον Ορέστη, ένα γλυκύτατο και αξιολάτρευτο παιδί.

Δεν μπορώ να κρύψω πως τα συναισθήματα που είχα πριν μπω στο δωμάτιο παιχνιδιού ήταν ανάμεικτα. Από τη μία το άγχος και η αγωνία για το πως θα εξελιχθεί η διαδικασία, από την άλλη η ανυπομονησία για να ξεκινήσει αυτή η όμορφη διαδρομή.

Όταν μπήκα στο δωμάτιο ο Ορέστης ήδη έπαιζε με τα μαγνητάκια του καθισμένος στα μαξιλάρια. Αρχικά, προσπάθησα να του αποσπάσω κάπως

την προσοχή όμως γρήγορα κατάλαβα πως αυτό δεν είχε καμία σημασία και έτσι κάθισα απλά δίπλα του σιωπηλά παρατηρώντας τις κινήσεις του και προσπαθώντας να βρω ευκαιρία να εμπλακώ. Δεν χρειαζόταν μόνο ο Ορέστης χρόνο για να κάνει κάποιο βήμα προς το μέρος μου, αλλά και εγώ η ίδια προκειμένου να εγκλιματιστώ.

Λίγη ώρα αργότερα ο Ορέστης με κοίταξε! Έτσι ξεκίνησε η αλληλεπίδρασή μας. Από τους μαγνήτες, στους οποίους δείχνει ιδιαίτερη προτίμηση, περάσαμε στην μπάλα γυμναστικής, από εκεί στο τραμπολίνο και πάλι στους μαγνήτες. Η ώρα μας κύλισε περνώντας κυκλικά από αυτές τις δραστηριότητες. Σε μια στιγμή αδράνειας κατάφερα να εισαγάγω ένα νέο παιχνίδι με κομμάτια ξύλου που ενώνονται και φτιάχνουν κατασκευές. Ο Ορέστης ανταποκρίθηκε, γεγονός που με εξέπληξε ευχάριστα, ακόμα και αν το ενδιαφέρον του κράτησε για λίγο.

Κάθε φορά που ο Ορέστης με κοιτούσε στα μάτια δεν παρέλειπα να τονίζω πόσο μ' αρέσει που το κάνει αυτό και πόσο χαίρομαι. Τις δε στιγμές που ο Ορέστης γελούσε, η δική μου χαρά ξεπερνούσε τη δική του.

Η στιγμή που μπορώ να ξεχωρίσω είναι όταν στο τέλος της ώρας είχαμε ξαπλώσει στα μαξιλάρια κοιτώντας ο ένας τον άλλο και παίζοντας με τα χέρια μας. Παρ' όλο που δεν ανταλλάξαμε κουβέντα αισθάνθηκα ότι επικοινωνούσαμε τέλεια.

Βγήκα από το δωμάτιο με ένα χαμόγελο χαραγμένο στο πρόσωπό μου, το οποίο δεν έλεγε να φύγει ακόμα και αρκετή ώρα αργότερα. Ανυπομονώ να δω τη συνέχεια της διαδρομής μας. Κλείνοντας, θέλω να πω πως ανακάλυψα ότι ανάμεσα στα πολλά χαρίσματα που έχουν αυτά τα παιδιά, έχουν και το χάρισμα να σου κλέβουν την καρδιά από τις πρώτες στιγμές που μοιράζεσαι μαζί τους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΣΠΑΛΗ

ΟΙ ΠΙΘΑΝΕΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Είμαι η Μαρία και ξεκίνησα να παρακολουθώ το πρόγραμμα για το θεραπευτικό παιχνίδι με την κ. Μαρέικε Κοκκαλίδου. Στην αρχή είχα πολλές αμφιβολίες για το αν όντως έχει αποτέλεσμα όλο αυτό στα παιδιά ή όχι, η αλήθεια είναι πως δεν είχα ξανά ακούσει για αυτή την μέθοδο, οπότε λογικό να έχω και τις επιφυλάξεις μου, όπως και εσείς ως γονείς φαντάζομαι.

Την 1^η φορά που πήγα στο γραφείο της δεν συμμετείχα στο παιχνίδι, αλλά το παρακολούθησα πίσω από το τζάμι όπως κάνετε και εσείς, είχα αγωνία να δω πως γίνεται, στην αρχή τα συναισθήματα μου ήταν ανάμικτα, το παιδί δεν έδειχνε κάποιο ενδιαφέρον για ότι συνέβαινε μέσα στην αίθουσα, "εντάξει" σκέφτηκα "ίσως να χάνουμε και την ώρα μας", βλέπετε σκέφτηκα σαν ένας γονιός με το άγχος να δει απαραίτητα ένα αποτέλεσμα και σύντομα, ώσπου το είδα, είδα αυτή την επαφή μεταξύ του παιδιού και της κ. Μαρέικε, να την κοιτάζει μέσα στα μάτια με μια γαλήνη και να χαμογελάει, τότε κατάλαβα πως ναι... αξίζει όλο αυτό, έστω και για αυτή την μικρή επικοινωνία που υπήρξε με το παιδί και φαντάζομαι πως και το παιδί ένιωσε εξίσου ωραία. Ίσως αυτό να μην συνέβαινε από την 1^η φορά, ίσως μετά από καιρό, ίσως αυτή η κατάσταση κρατήσει πολύ καιρό χωρίς κάποιο άλλο αποτέλεσμα, αλλά όταν θα έρθει η στιγμή που θα πει έστω δειλά το πρώτο Ναι ή Όχι θα είναι μαγική και για εμάς αλλά και για το παιδί.

Τον ίδιο ενθουσιασμό ένιωσα όταν έπαιζα μόνη μου μια άλλη φορά με ένα άλλο παιδί, στην αρχή δεν ήξερα τι να κάνω, αγχώθηκα, νόμιζα πως δεν θα μπορέσω με τίποτα να το κάνω να θέλει να ασχοληθεί μαζί μου, ούτε έλεγε κάποια κουβέντα με εμένα, ώσπου τελικά αρχίσαμε να ασχολούμαστε με ένα παιχνίδι μαζί, συνεργατικά και κάθε φορά που τον ρωτούσα με απαντούσε, έστω μονολεκτικά με "ναι, όχι, εγώ και εσύ", δεν έχει σημασία, σημασία έχει πως μου έδινε σημασία, πως αποδεχόταν την όλη επικοινωνία μεταξύ μας και πως με κοιτούσε στα μάτια κάθε φορά που με απαντούσε, με αυτά τα μάτια όλο χαρά και ενθουσιασμό που παίζαμε και γελούσαμε μαζί με την όποια "χαζομάρα" κάναμε. Αυτές οι μικρές στιγμές απάντησαν στις όποιες αμφιβολίες μου εξαλείφοντάς τις.

Ας κρατηθούμε γερά λοιπόν και χωρίς άγχος ας απολαύσουμε το ταξίδι μας μαζί με τα παιδιά, χωρίς να ξέρουμε τι θα συναντήσουμε και τι όχι στην πορεία μας... !!!

Από την Μαρία

ΕΝΑ ΓΕΛΙΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟ ΔΙΝΕΙ ΑΕΡΑ

Πανικός, φόβος, στεναχώρια, λύπη, είναι μερικές λέξεις που μπορούν να αποτυπώσουν τον ψυχικό κόσμο των γονιών, λέξεις που πετούν ελεύθερες, ανενόχλητες χωρίς να βρίσκεται κάποιος από την οικογένεια για να τις απομακρύνει. Βασικός πρωταγωνιστής το παιδί που διαγνώστηκε με αυτισμό. Και ο «κομπογιαννίτης», λέμε τώρα, ειδικός που έκανε μια διάγνωση της κακιάς ώρας ότι το παιδί έχει αυτισμό.

Άρα έχουμε να κάνουμε με δύο ανθρώπους που είναι υπαίτιοι για όλες τις λέξεις που πετούν ανεξέλεγκτες σε κάθε γωνιά του σπιτιού. Βρίσκοντας λοιπόν τους δύο «ενόχους» πρέπει να αποδώσουμε και τις κατάλληλες ποινές όπως γίνεται σε κάθε ευνομούμενο κράτος. Η πρώτη «ποινή» για το παιδί είναι η μη ουσιαστική ενασχόληση μαζί του. Εντάξει βέβαια μη τα θέλουμε και όλα δικά μας οι τηλεοράσεις γιατί υπάρχουν; Όσον αφορά τον ειδικό που έκανε την διάγνωση προφανώς δεν ξέρει τίποτα, πάμε σε άλλο καλύτερο.

Αυτός είναι ο εύκολος δρόμος. Ο πιο σύντομος και κοντινός όχι όμως απαραίτητα και ο σωστός. Καλός ο πανικός, ο φόβος, η στεναχώρια, η λύπη αλλά η ψυχραιμία, το θάρρος, η αισιοδοξία, η χαρά είναι ακόμα καλύτερα. Οι λέξεις αυτές ομορφαίνουν κάθε γωνιά του σπιτιού. Το παιδί νοιώθει ευχάριστα και πιο όμορφα σε τέτοιο οικογενειακό περιβάλλον. Η ειλικρινής και συχνή επικοινωνία με την ομάδα των ειδικών που ασχολούνται με το παιδί και η κατά γράμμα υλοποίηση του προγράμματός, είναι το κλειδί για να υπάρξει ορατή βελτίωση και ουσιαστική πρόοδος. Απαραίτητη προϋπόθεση σε όλα είναι η υπομονή και η πίστωση χρόνου στους ειδικούς που ασχολούνται με το παιδί.

Όπως επίσης η υπομονή και η ουσιαστική ενασχόληση με το παιδί είναι επιτακτική ανάγκη. Πρέπει να γίνεται αβίαστα, καθημερινά με την αγάπη να αποτυπώνεται στα μάτια μας. Γιατί τα μάτια μας βλέπει το παιδί και καταλαβαίνει την εκάστοτε ψυχική μας διάθεση. Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε με βεβαιότητα ότι το καλύτερο αρωματικό χώρου δεν είναι άλλο από το χαμόγελο. Γιατί αυτή η μικρή παραμόρφωση του προσώπου μας παραμορφώνει προς το καλύτερο την ψυχική διάθεση του παιδιού.

*Η υπομονή είναι πικρή,
αλλά οι καρποί της είναι γλυκότατοι.*

Jean-Jacques Rousseau

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Ξεκίνησαν οι εγγραφές για την ετήσια εκπαίδευση στο Θεραπευτικό Παιχνίδι με αυτιστικό παιδί Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α. στην Θεσσαλονίκη, αλλά και αλλού στην Ελλάδα. Θα υπάρχει ειδικό πρόγραμμα για εκπαίδευση σε απόσταση. Περισσότερες πληροφορίες στο yprostirixigoneon@gmail.com και στο www.kyg.gr.

Για την εκπαίδευση από απόσταση, το πρόγραμμα θα το εξής:

1. Μέσω skype ή με άλλο ηλεκτρονικό τρόπο θα παρακολουθήσετε τα θεωρητικά μαθήματα και μερικές θεωρητικές εποπτείες.
2. Κάθε μάθημα συνοδεύεται από μια μικρή εργασία.

3. Θα γίνουν 3 ή 4 Σαββατοκύριακα εδώ στην Θεσσαλονίκη για ομαδική πρακτική εξάσκηση:
Θα παίζετε με τη σειρά με κάποιο παιδί και θα κάνουμε εποπτεία και βιωματικό παιχνίδι
4. Υποχρεώνετε να γράψτε ένα μικρό άρθρο (300 λέξεις τουλάχιστον) για το Περί Αυτισμού το μήνα (8 άρθρα συνολικά)
5. Υποχρεώνεστε να συμμετέχετε σε συζητήσεις με τους γονείς, μέσω skype.
6. Συνίσταται να έρχεστε εδώ για να με παρακολουθήσετε στο τζάμι-καθρέφτη, ειδικά στην αρχή. Μπορώ να φιλοξενήσω λίγα άτομα εδώ στο γραφείο μου.
7. Όποιος έχει την δυνατότητα να παίζει με αυτιστικό παιδί στον τόπο του, θα το κάνει αυτό και θα μου στείλει μερικές φορές ένα σύντομο βίντεο για εποπτεία. Όποιος δεν έχει αυτή την δυνατότητα, επιβάλλεται να έρθει μερικές φορές εδώ για μερικές μέρες, για να μπορεί να κάνει την πρακτική εξάσκηση (εκτός από τα Σαββατοκύριακα).

Κέντρο Αυτισμού
Μαρέικε Στέεμαν - Κοκκαλίδου
Ελλησπόντου 22
Καλαμαριά
ypostirixigoneon@gmail.com
www.kyg.gr
Τηλέφωνα
2310 450 941
6940402054

*Εσένα σου κοστίζει ένα δευτερόλεπτο
να χαμογελάς και να ξεχάσεις.
Ο άλλος μπορεί να το χαρεί
ολόκληρη τη ζωή του.*

Steve Maraboli

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΓΟΝΕΩΝ

♥ ετήσια εκπαίδευση στο θεραπευτικό παιχνίδι

Ο σκοπός της εκπαίδευσης είναι ο εκπαιδευόμενος να μάθει να παίζει συνειδητά, να ξέρει να εφαρμόζει τις τεχνικές, να αποκτήσει κάποια εμπειρία με διάφορα παιδιά και να μπορεί να δώσει έμπνευση στους γονείς του αυτιστικού παιδιού.

♥ εθελοντικό πρόγραμμα εθελοντών κατ' οίκον

Εθελοντές επισκέπτονται οικογένεια με αυτιστικό παιδί για να παίζουν μαζί του μια φορά την εβδομάδα. Συμμετέχουν σε πρόγραμμα ενημέρωσης και καθοδήγησης.

♥ πολύωρο πρόγραμμα

Υπάρχει δυνατότητα ένα παιδί να παίζει για τρεις ή τέσσερις ώρες συνεχόμενα, με τη στήριξη εκπαιδευόμενων και εθελοντών.

♥ μηνιαία ομάδα γονέων

Η ομάδα γονέων σκοπεύει να δείξει πιο αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισης των συμπεριφορών του παιδιού, αλλά και να μάθει τους γονείς πώς να είναι πιο ήρεμοι και θετικοί γενικά ώστε να μπορούν να έχουν πιο λειτουργικές αντιδράσεις στα διάφορα γεγονότα.

♥ μηνιαία ομάδα γονέων μέσω skype

Για γονείς που δεν έχουν προσέλευση σε ομάδα, υπάρχει η δυνατότητα να συμμετέχουν σε μια ομάδα από απόσταση μέσω υπολογιστή.

♥ εντατικό πρόγραμμα

Γονείς που επιθυμούν να ξεκινήσουν ένα πρόγραμμα παιχνιδιού στο σπίτι τους μπορούν να εκπαιδευτούν σε εντατικό πρόγραμμα σε τρεις με πέντε μέρες, είτε μαζί με το παιδί τους, είτε χωρίς. Στην περίπτωση που δεν μπορούν να φέρουν το παιδί τους μαζί τους, θα μπορούν να κάνουν πρακτική εξάσκηση σε άλλο παιδί.

Θα υπάρχει συνέχεια επίβλεψης του προγράμματός του στο σπίτι.

♥ ενημέρωση και ημερίδα

Πραγματοποιούνται ενημερώσεις και ημερίδες για το θεραπευτικό παιχνίδι σ' όλη την Ελλάδα.

Τώρα, περισσότερο Θεραπευτικό Παιχνίδι!

Το Κέντρο Αυτισμού έχει ως στόχο την υποστήριξη τόσο των γονέων όσο και των παιδιών, ώστε να βελτιωθεί η μεταξύ τους σχέση, να γίνει η συμβίωσή τους στο σπίτι πιο ευχάριστη και χαλαρή και για τις δυο πλευρές, και η επικοινωνία τους πιο αποτελεσματική.

Το Θεραπευτικό Παιχνίδι - Κάλεσμα είναι το μέσο για την ανάπτυξη μιας σχέσης γονέα-παιδιού όπου η κατανόηση, η αποδοχή, η χαρά και η επικοινωνία γίνονται όλο και πιο αμοιβαία. Έτσι, χτίζοντας δυνατούς δεσμούς στα μέλη της οικογένειας, το παιδί αρχίζει να εμπιστεύεται τον γονιό και οι γονείς να αποδέχονται και να εκτιμούν την αξία του παιδιού.

Τα αποτελέσματα είναι συχνά θαυματικά, καθώς οι γονείς συχνά από τις πρώτες ακόμα συνεδρίες βλέπουν το παιδί τους να αλλάζει συμπεριφορά, να γίνεται πιο ήρεμο και συνεργάσιμο, να επιζητά την επικοινωνία και το χάδι, να εξελίσσει τον λόγο και τη δημιουργικότητά του.

Αντίστοιχα οι γονείς, βλέποντας τις αλλαγές στο παιδί τους και μαθαίνοντας πώς να επικοινωνούν με αυτό αποτελεσματικά, γίνονται πιο αισιόδοξοι, δημιουργώντας και αυτοί τις κατάλληλες συνθήκες μιας θετικής αλλαγής.

Το Κέντρο Αυτισμού στηρίζει οικογένειες καθημερινά, με συμβουλευτική και το θεραπευτικό παιχνίδι, τόσο στο Κέντρο όσο και στο σπίτι.

Ακόμα, μπορούν να απευθύνονται σε εμάς τόσο οικογένειες που μεγαλώνουν ένα παιδί με αυτισμό και άλλες ειδικές ανάγκες ή/και μαθησιακές διαταραχές και προβλήματα συμπεριφοράς, όσο και οικογένειες που περνούν μία κρίση στις μεταξύ τους σχέσεις ή έχουν δυσκολίες με την διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

Προτεραιότητά μας είναι να δημιουργήσουμε ένα ευέλικτο, εξατομικευμένο πλάνο που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κάθε οικογένειας, με δυνατότητα επισκέψεων και στο σπίτι και εξυπηρέτησης και Σαββατοκύριακων.

Σας περιμένουμε ώστε να μάθουμε μαζί πως να χαίρεστε την κάθε στιγμή με τον εαυτό σας, το σύντροφό σας, τα παιδιά σας!

Συμβουλευτική γονέων σε μικρές ομάδες

Μικρές ομάδες δύο ή τριών γονιών αυτιστικών παιδιών. Ενημέρωση για τον αυτισμό, τις ανάγκες των παιδιών, το θεραπευτικό παιχνίδι Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α., πρακτικές λύσεις για το κάθε γονιό, ασκήσεις χαλάρωσης και άλλα βιωματικά παιχνίδια. Προτείνω μια ομάδα να συγκεντρωθεί ή μια φορά την εβδομάδα ή δύο φορές το μήνα, για δύο μήνες τουλάχιστον. έτσι μπορούμε να 'χτίσουμε' κάτι και να έχουμε άμεσα αποτελέσματα. Έτσι όλοι οι γονείς θα πάνε ένα βήμα μπροστά! Συμβολική τιμή.

Ομάδες γονέων 10 - 20 ατόμων.

Η μεγαλύτερη ομάδα μας δίνει την δυνατότητα να κάνουμε ένα πλούσιο πρόγραμμα με πολλές δραστηριότητες με σκοπό την κατανόηση των αναγκών των παιδιών, αλλά και το πως να αντεπεξέλθει ο γονιός στις καθημερινές απαιτήσεις.

Σε μηνιαία βάση πραγματοποιείται σ' όλη την Ελλάδα.
Συμβολική τιμή.

Ομάδα γονέων μέσω skype.

Από απόσταση μπορούμε να κάνουμε επίσης σημαντικές συναντήσεις και να πετύχουμε τα ίδια αποτελέσματα από τις άλλες ομάδες γονέων. Δίνεται καθημερινή πρακτική εξάσκηση και έτσι θα υπάρχουν άμεσα αποτελέσματα.

*Επικοινωνήστε μαζί μου στο
ypostirixigoneon@gmail.com*